

in epistolam II ad Thessalonicenses I

enim diuinā doctrinā dicunt pphete. Quasi dicit. Nō spernatis verba dei t plicatiōes. Jere. 20. Factus ē sermo domini nibi in obprobriū t in derisu tota die. ¶ Deinde cū dicit. Omnia autē probate t ostendit qualiter se habeant ad oīa t vñi est q in òbūs vñat discretionē. Ro. 12. Bōabile obsequiū vestrū tc. In hac materia vñ else diligēs examinatio: bōi electio: malī abiectio. Quātum ad primū dicit: ppheteras nolite spernere. tñ omnia probate qz que sunt dubia. Manifesta enim examinatio ne nō indigent. 1. Job. 4. Omni spiritui credere nolite. Job. 12. Nonne auris verba diuidat. Quantū ad sc̄ūdū dicit. Qd bonū est tenete. Sal. 4. Bonū autē emulaz̄m in bono semp tc. Quātū ad tertū dicit. Ab omni spē mala abstineat vos tc. Isa. 7. Ut sciat reprobare malū t eligere bonū. Et dicit species: qz etiās que habent similitudine malicie vitare debem⁹ qz nō possem⁹ seruare corā hominib⁹ ab his scandalo eoz. ¶ Deinde cū dicit. Ipse autē tc. subdit oīem: et circa hoc tria facit: qz primo orat pro eis. Scđo dat spēm de exauditione. Tertio dat sp̄les monitores. Dicit ergo. Ita moneo s̄z nihil valz̄ nisi de⁹ grām det. Unde ipse de⁹. Lcii. 21. Ego dñs q sanctifico vos tc. Per oīa id ē vt sitis totaliter sancti. Et hoc vt integer tc. Occasione effi verbor̄ istor̄ dixerunt quidā qz in homine aliud ē spūs t aliud alia: ponentes duas in homine animas. Una qz aīat. alia qz ratiocinatur. Et hec sunt reprobata in ecclasticis dogmatib⁹. Unde sciendū ē qz hec nō differunt b̄m essentiā sed s̄m potentia. In anima em̄ nostra sunt quedam vires qz sunt actus corporalium organor̄ sicut sūt potētie sensitivae partis. Aliæ sunt que nō sunt actus talium organor̄ sed sūt abstracte ab eis sicut sunt potentie intellective partis. Et hec dicunt spiritus quasi immateriales t separate aliquo modo a corpore inquantū nō sunt actus corporis: t dicitur hec spūs t mens. Aphe. 4. Renouamini spūmentis vīe tc. Inquāt autē aīat dicit alia quia hoc est ei. p̄p̄ū t loquī proprie. Nam ad peccata tria cocurrunt electio affectio: sensibilitas: t executio corporis. Vult ergo qz i nullo horum sit peccatum. Non dicit in rōne vnde. Et spiritus id ē mens vestra seruēt integer. In omni peccato rō corrumplit s̄m qz oīs malus ē ignorans. Itē nec in sensibilitate. Unde dicit Antima. Item nec in corpore: t ideo dicit. Et corpus s. Hoc autē sic fit quando seruatur immune a peccato. Et dicit. Sine querela nō sine peccato qz est solius xp̄i: sed esse sine querela est etiam aliorum: qui t si ventialia nō tamē committunt grauia de quib⁹ p̄sumus scandalizatur. Lc. p̄mo. Incidentes in òbūs mandatis t iustificationib⁹ dñi sine querela. Et addit. In aduentu tc. sez perdurando vñsp in finē vite. Ulti- ger spiritus referit ad donum spiritus sancti. Quasi dicit. Domū spiritus sancti qz habetis sit integrum. ¶ Deinde cum dicit. Fidelis tc. dat spēm exaudiōis. Quasi dicit. Et ego spero t sic fieri: qz ipē qui nouit faciet. Id est cōpletit. p̄. Fidelis dñs in òbūs verbis suis tc. Ro. 8. Quos vocavit hos et iustificauit tc. ¶ Ultimo inungit familiares monitions sez orōnem ibi. Orate. Item mutuā pacē ibi. Salutare omnes fratres in osulo sancto nō proditorio sicut iudas. Mat. 26. Nec libinosa ut libinosus mulier. Roher. 7. ¶ Ut legat tc. Timebat eñi ne plati ppter aliqua qz erant hic eam occultarent. Prover. 11. Qui abscondit frumenta maledicet i pp̄lis tc. Ultimo concludit eplam in salutatione.

(Explicit mirabilē deuota expositio doctoris ageli ci sanctissimi Thome aquinatis ordinis fratrū pdicatōrū super prima epistola incliti apostoli sancti Pauli ad Thessalonicenses prima.

Incipit profunda t subtilis explanatio ei⁹ dem sanctissimi doctoris thome de aquino ordinis fratrū pdicatōrū sup scđa epla eius de gloriōsi apli pauli ad Thessalonicenses.

O Gregamini
vt annūciē que ventura sūt vobis dieb⁹ nouissimis tc. Gen. 49. Hec verba cōp̄tunt huic eple. Dio en̄ tangunt qz ei conuenient: sc̄ fruct⁹ t eius materia. Unū de Ut annūciē tc. Agit em̄ in ea de his que ventura sunt in diebus nouissimis: que sunt tria sez pericula eccliesie: tempore antīp̄i. 2. Thy. 3. In nouissimis dieb⁹ instabunt tempora periculosa tc. Itē malorum, supplicia. Ps. Donec intrē in sanctuarium dei tc. Veritatem ppter dos los posuisti eis: delectasti eos dū allequarent. Itē premi a bonoz. Prayer. vlti. Fortitudo t decor in dumentū ei⁹ Et de his agit in hac epla. Utilitas ostendit: qz congregamini. Sic acquirit et hac epla congregatio sez cōcordantium in veritate qz discordabāt de iudicio futuro ppter hoc qd dicit in prima epla. Deinde nos qui vivim⁹ tc. ps. Dispersiones isrl congregabit. Itē voluntatū qz cū considerant qz quecumqz temporalia sunt: in nouissimo mundi perlubunt: dāt intelligi qz eos congregant ad vñi querendū sez celeste premiū. Ecl. 30. Congrega cor tuū in sanctitate eius. Itē cogitationū ad vnam stabile veritatem. Isa. vi. Ego autē oīa eoz t cogitationes eoz venio ut congregem tc. Sic ergo patet fructus t materia: qz i prima manūvit eos contra persecutions preteritas: hic manūvit eos contra futuras.

Lapitulum primū.
Datus ecclie Thessalonicensiū i deo p̄fēnō et dño iesu xp̄o. H̄a vobis et pax a deo patrenō et dño iesu xp̄o. H̄as agere debem⁹ semp p̄ vobis frēs: ita vt dignū ē: qm̄ sup̄crescit fides vñā et abundant charitas vniuersitatis qz vestrū in inuicem ita vt et nos ipsi in vobis gloriemur in ecclesiis dei pro patientia vñā et fide et in omnibus persecutionib⁹ vñis et tribulatiōibus quas sustinetis in exemplū iusti iudicij: vt digne habeamini i regno dei p̄ qz et patim̄. Dividitur hec epistola in salutationē t eplare narratio nem ibi. H̄as agere debemus tc. Itē primo ponuntur p̄sonae salutantes. Secundo p̄sonae salutare. Tertio bona optata. Sit autē eedē p̄sonae que t i prima. Tres at p̄sonae salutantes ponuntur vt auctoritas eple robustus et appareat. Ecl. 4. Tunculus triple difficile rūp̄tūr tc. ¶ Ecclesiē theb. tc. Ecclesia p̄gregationē dicit qz dñ esse in deo als est mala. De bona dicitur. Ps. Congregate illi sanctos eius tc. ¶ In xp̄o id ē in eius fide. Ro. 5. Per quem accessum habemus per fidem in gratiam istiā tc. ¶ Deinde optat eis bona. Et primo pacem. Ip̄a est enim principium omnium spiritualium donorum. prīme Corintio. 15. Gratia dei sum⁹ id quod sum⁹ tc. Itē pacem que est finis omniū. Ps. Qui posuit fines tuos pacem tc. et hoc a deo tc. Iaco. p̄mo. Omne datum optimū t omne donum perfectum de surū est descendēs

Explanatio sancti Thome

à patre luminū *rc.* Et domino *rc.* 2. *Pm.* Per quē maxima nobis t̄ preciosā promissā donauit *rc.* Gratias agere debemus *rc.* hec ē epistola narratio. *Ei* primo instruit eos de futuris in nouissimis dieb⁹. Secundo admonet eos familiariter de quibusdam in tertio cap̄. ibi. Decetero fratres *rc.* Item primo moneretur dictum ē q̄tū ad premia bonorū t̄ penas malorū. Scđo quantū ad pericula tempore antīxpi. scđo cap̄. ibi. Rogamus autē vos *rc.* Item primo agit gratias de preparatione ad futurū iudicij. Secundo describit ipsi iudicij ibi. Statamen iustum *rc.* Ite p̄mo gratias agit de prosecuti. Secundo ostendit fructū p̄secuti. Tertio signū. Dicit ergo. Gratias agere debem⁹ *rc.* Nā q̄r in p̄ma epistola cōm̄dauit eos de fide charitate t̄ alijs bonis in quib⁹ abundabant: ideo dicit: gratias agere debem⁹ deo q̄r bonum qđ habetis reputo meum. 2. *Joh.* Miserere horū nō habeo grām. q̄r ut audiā filios meos in veritate ambulare: *rc.* Et hoc deo sine q̄ nibil boni p̄t fieri. Et hoc dignū ē q̄r de magnis bonis agim⁹ gratias. 2. *Mach.* p̄mo. De magnis p̄culis a deo liberati magnifice grās agimus. Quare: q̄r semp̄ crescent bona spūlia. Periculose tamen custodiunt nisi p̄ficiat in eis homo. In donis autē dei ē fides per quā deo habitat in nobis t̄ in hac proficiens fīm intellectū. *Ephē.* 4. Habitare xp̄m p̄ fidem in cordibus vestris. Et sic p̄ficit homo p̄ cognitionē ē deuotionē t̄ inheritance. Ite charitas per quā deus ē in nobis fīm affectū. 1. *Io.* 4. Deus charitas ē t̄ qui manet ē charitate in deo manet t̄ deo in eo. Et ideo dicit. Et abundat. *Prouer.* 15. In abundantia iusticia virtus ē maxima *rc.* 1. *Thef.* 4. De charitate aut̄ fraternitatis nō necessari habuimus scribere vobis: p̄i enī a deo didicistiſ ut dili gatis inuicē *rc.* Et tunc ponit p̄fectus eūz dicit. Ita q̄ ego glorior inde apud alios q̄r vestra reputo mea. Bonū enim discipulorū est gloria platorum. *Prouer.* 10. *Fili⁹* sapiens lenificat patrem *rc.* *Prouer.* 17. Corona senū filij filiorū *rc.* 2. *Coz.* 9. Pro quo de vobis glorior. Et tunc ponit signū p̄fectus t̄z patientiā q̄r ostendit male. in tribulationib⁹. *Jac.* 1. Beatus vir qui suffert tēpitatię, *rc.* In tribulationib⁹ sunt duo seruanda t̄z patientiā ne discedat a fide. *Jac.* p̄mo. Patiētia opus p̄ficiū habet. Et fides in p̄secutionib⁹. p̄me. *Coz.* 4. P̄secutiones patinur t̄ sustinem⁹. Unde dicit. In fide in omnib⁹ p̄secutionib⁹ vestris t̄ tribulationib⁹. Quae q̄ldē tribulatiōes dicunt a tribulis quibus interius per afflictiones pungimur. *Senū*. 3. Spinaz t̄ tribulos germinabit tibi. *ps.* Tribulatiōes cordis mei multiplicate sūt. Et hec sancti sustinent. ppter duo les ppter terremotū malorum. Si enim deus nō parcit bonis in hoc mundo: quō parcat malis in futuro. *p̄me.* 4. Si aut̄ primū a nobis quis finis eoz qui non credunt del euangeliō *rc.* *Jere.* 49. Ecce quibus nō erat iudicij ut biberent calicē. *rc.* Scđo ad augendū meritū. Unū dicit. Ut digni *rc.* Nam ut dicit *Mat.* ii. Regnū celoz vni patit t̄ violenti rapiunt illud. Et *Luc.* vltimo. Nonne hec oportuit xp̄m pati t̄ ita intrare in gloriam suā. *Bo.* 8. Si tamē cōpatimur et t̄ cōglosificemur. Unde dicit. Pro quo patimini *rc.* Tribulatio enī que fit pro deo facit dignum regno dei. *Mat.* 5. Beati qui p̄secutione patiunt *rc.* *p̄me.* *pe.* 4. Nemo vestri patiatur quasi homicida aut fur aut maledicus aut alienorum appetitor.

Lectio secunda.

*S*i tamē iustū ē apud deū retribuere retributionē his qui vos tribulant et vobis q̄tribulam̄ requieb⁹ nobis t̄ in reuelatiōe dñi iesu de celo cū angelis

virtutis ei⁹ in flāma ignis dantis vindictā his q̄ nō nouerūt deū. t̄q̄ nō obediūt euangelio dñi nři iesu xp̄i. Qui penas dabūt in interitu eternas a facie dñi t̄ a glia virtutis ei⁹ cū venerit glificari in sanctis suis t̄ ammirabilis fieri in oībus qui crediderunt: q̄r creditū ē testimonij nřm sup̄ vos i die illo: In quo etiā oratiō semp̄ p̄ vobis: vt digne tur vos vocatione sua de⁹. t̄ impletat omnē voluntatē bonitatis sue t̄ opus fidei in virtute. vt clarificet nomē dñi nři iesu xp̄i in vobis t̄ vos in illo. scđm gratiam dei nostri et domini iesu christi.

Supra egit de eoz idoneitate ad futuri iudicij: hic agit de forma iudicij. Et p̄mo ponit iudicium quātū ad p̄nitionem malorū t̄ premia bonorum. Secundo de vtraz p̄ parte sigillatum ibi. In flāma *rc.* T̄z primo ponit iudicium quantum ad p̄nitionē malorū. Secundo q̄tū ad premia bonorū ibi. Cū venerit *rc.* Quantū ad p̄mū dicit. Sustinetur in exemplū *rc.* si tamē pro q̄r iusta est. Unde alia līra habet. Si quidē vel si tamē referat in exemplū iusta iudicij. Quasi dicit. Iusta ē q̄r hec panim̄ vnde dicit. Si tamē ex hoc mereamini. fed p̄ma littera t̄ expositio ē melior. Iusta est retribuere. *ps.* Exaltare qui iudicas terram reddere retributionē sup̄bis. *Esa.* 33. Ne qui p̄d aris: nōne t̄ tu p̄daberis. *Tribulatiōe* t̄z eternē dānatiōns. *Ro.* 8. Tribulatiōe ac angustia *rc.* Et vos quidē requieb⁹. *Luc.* 16. Recepisti bona in vita tua t̄ lazarus similiter mala. Hunc aut̄ hic consolatur tu vero cruciaris. *Apoç.* 14. Modo enim iam dicit sp̄us ut requiescant a laborib⁹ suis. *Mobis* scđid ē equalē gloria. Sed nunquid hoc est ver⁹. Respondeo duplex ē equalitas t̄z absoluta q̄titatis t̄ p̄portionis. Et prima nō ē equalis q̄tū ad p̄cipitatem hoīs t̄z equalē q̄tū ad beatitudinē p̄cipitata q̄r de⁹: t̄z hoī p̄cipitātē fī magis t̄ minus: sedim q̄r ardenti⁹ vel min⁹ ardenter amat deum. Sz fīm scđam oīmoda equalitas erit: q̄r ita est glia p̄ter ad grām sibi data t̄ meriti suū sicut glia līni ad suā. Hoc at̄ erit in reuelatiōe *rc.* *Jo.* 5. Pater ofne iudicū dedit filio *rc.* Et hoc in quantū filio hoīs p̄tē dedit iudicij facere: quia ī forma hūana oībus apparebit. Sz mō non apparet q̄r hūanū el⁹ lateti ī glia dei: t̄z tūc apparebit. Et ideo dicit. In reuelatione *Bo.* 40. Et reuelabit gla dñi *rc.* Et hoc cū misericordia suis scđ angelis *rc.* *Marit.* 25. Cū venerit fili⁹ hoīs in maiestate sua t̄ oīs angelī cū eo *rc.* *W*einde cū dīlē In flāma *rc.* agit de vtraz t̄z p̄nitione malorū t̄ retributionē bonorū: sed ī p̄nitētōe malorum ostendit acerbā iusta t̄ diuturnā. Dicit ergo. *Dan.* 13. Vindictam ī. iudicantis p̄nitētōe in flāma ignis faciem oībus cōburentis t̄ inuoluentis reprobus t̄ detrus dentis imp̄petū. *ps.* Ignis ante ip̄m p̄cedet *rc.* Item erit iusta ppter duplice culpā t̄z infidelitatis t̄ male vi. te. Quantū ad primū dicit. Qui nō nouerūt. i. noluerūt cognoscere dei. *Job.* 21. Scīam vias tuāz nolumus. i. *Coz.* 14. Ignorans ignorabilē *rc.* Quantū ad secundū dicit. Qui nō obediunt euangeliō iesu xp̄i. *Roma.* 10. Non omnes obediunt euangeliō. Nobedientia enim ē tantū peccati q̄r per eam mōs venit in mūdum: ut dicte *Roma.* 5. Item est diuturna: quia penas dabunt *rc.* et potest legi duplēciter. Fī vnum sensum duplex ē pena t̄z sensus t̄ danni. De pena sensus potest intelligi sic: Dabunt id est sustinebunt penas eternas nō finiendas:

in epistolam II ad Thessalonicenses II

¶ hoc in interitu quia semper morientur. Alter enim est de pe-
nis huic vite et illis. Nam hic quanto plus acerbiores
tanto sunt bieuidores qui extinguitur: sed ille sunt grauiissi-
me quia sunt pene mortis et sunt interminabiles. Ut dicitur
et se semper erunt quasi in morte. ps. Dors depascer
eos Isa. vi. Verum eorum non morientur. Pena autem danni est
duplex: qui se pavunt a visione dei. Unde dicit. A facie
domini scilicet remoti. Job. 13. Non venierit in conspectu eius ois
hypocrita. Alius est priuatus visionis glorie sanctorum. Isa. vi.
Collat impius ne videat gloriam sanctorum. Et aliter.
A facie domini. In hoc ostenditur quod acerbitatis pene sensus.
Sensus enim alienus est euacuus vel propter superius iudicium
vel propter superioris potentiam: sed hoc non erit quod hoc
iudicium procedat a facie domini. ps. De vultu tuo iudicium me-
um procedat. Et ideo dicit. Dabunt penas id est susti-
bunt a facie domini. Deinde cum dicit. Tu veneris regnus.
agit de premiatione sanctorum: et primo ponit premium secundum
meritum ibi. Qui crediderunt regnum. Gloria sanctorum co-
mendat et quantum ad essentiam per participationem glorie dei
cum dicit. Glorificati regnum: et quoniam ad eius excellum ibi.
Et admirabilis. Dicit ergo Tu veneris regnum. Christus certe glo-
riosus est Philip. 2. Sit lingua coiteat quod dominus Iesus cri-
sus in gloria est dei patris regnum. Glorificari in sanctis ei-
us: quod bonum suum est communicari: vel glorificari in sanctis ei-
us qui sunt membra sua in quibus habitat et in quibus glorifi-
catur quando sua gloria fecit caput deriuatque velox ad sua mem-
bra. Isa. 49. Seruus meus es tu iste: quod te glorificabo regnum.
Et hoc excedet oenam admirationem. Unde dicit Admirabilis regnum. Siquidem admiratio est stupor procedens ex ma-
gna fantasia. Tanta vero sanctorum gloria non potest cadere
in opinionem hominum. Et ideo dicit Admirabilis. Sap. 5.
Mirabuntur in substitutione insperata salutis regnum. Deinde
ponit meritum ibi. Qui crediderunt regnum. Et ponit primo mer-
itum fidei. Secundo suffragium orationis ibi. In quos regnum. Di-
cit ergo Hec enim gloria quod creditur est nostri testimoniorum
super vos quod creditur de Christo vobis in illo die id est pro-
pter illum dilectum quia bona que agimus sumus propter il-
lum diem: sed dicit: super vos id est hoc testimonium est sus-
per vos id est super sensum humanum. Eccl. 9. Plurima su-
per sensum hominis regnum. Fides enim non habet meritum ubi his
manus non potest experimentum. nisi enim est supra vos: non
est magni meriti credere. Ut dicit super vos: id est
datur vobis subiectis intellectus vestrum humili-
ter ad credendum. 2. Cor. 10. In capitulitate redigentes
oenam intellectus in obsequio Christi regnum. Sic exponit glo-
rificari et magis est littera. Dico quod glorificabitur Christus in vo-
bis qui creditur in die iudicij quando apostoli iudicabunt
et tunc erit testimonium quod est super vos id est de premissis
fidei vestre erit certum id est creditur. Deinde cum dicit. In quo oramus regnum. subiungit suffragium orationis. Et pri-
mo ponit quod petitur. Secundo quo sine ibi. At dignetur regnum.
Tertio per quod posset assequi petitum ibi. Secundum gloriam regnum.
Petit autem vobis ex parte dei et uno ex parte nostra. Dicit ergo
In quo id est propter quem die nos oramus semper. Ro. 1.
Sine intermissione memoriam vestri facio semper in orationibus
meis regnum. pmi. Re. 13. Absit autem hoc petitum a me: id
monio ut cessem orare pro vobis regnum. Sed ad quid? Ut dignetur
vobis vocazione sua deus noster id est faciat vos in
mundo dignae conuersari sue yocationi. Eph. 4. Digne
ambulet vocacione qua vocati estis regnum. Et ex parte
nostra petit ex parte voluntatis ut plene fruant omni bonitate
Unde dicit. Ut implete oenam voluntate bonitatis id
est implete in vobis voluntate omnis boni. Phil. 2. Qui
operatur in nobis velle et perficere pro bona voluntate
Item ex parte intellectus ut perfice credant. ideo dicit.
Et opus fidei regnum. Ro. 10. Corde enim creditur ad iusticiam.

ore autem confessio sit ad salutem regnum. Et hoc operemini in vi-
rente id est in constantia et fortitudine ut nullo timore ces-
setis a confessione eius. Ut sic. In quo id est propter quod
dies oramus ut deus dignetur vobis dare illud ad quod voca-
uit vos. pmi. Re. 3. In hoc vocati estis ut benedictio
nem hereditatem possideatis regnum. Ut implete omne bonum
quod desideratis quod est in vita eterna: quod habebitis deum
regnum. Qui replet in bonis desideriis tuum. Ut implete
opus fidei quod erit quoniam id est hic per speculum et in enigma
te videmus: videbamus tunc facie ad faciem. Sed quo fine?
Ut clarificet id est ad gloriam regni sit et per vos tam in presenti
quam in futuro nomine Christi glorificetur in bonis vestris. Mat. 5
Vident opera vestra bona et glorificant preceptum vestrum
qui in celis est. Econtra de malis dicit Isa. 52. et Ro.
2. Nomine dei per vos blasphemat. Sed per quid poteris
nos illud consequi: sed in gloriam dei nostri quod radix omnium
bonorum nostrorum. pmi. Cor. 15. Gratia dei sicut
id quod sum regnum.

Capitulum secundum.

Rogamus autem vos fratres per aduentum
domini nostri Iesu Christi et nre congregatio-
nis in ipso: ut non cito moueamini
a vestro lensu: neque terreannimi neque per spumam
negat per sermonem neque per epistolam tanquam per nos
missa quasi instet dies domini. Ne quis vos se-
ducatur vel modo. Quoniam nisi venerit discessio
primi et reuelatur fuerit homo pater filii per
ditionis qui aduersatur et extollebit super omne
quod dicitur deus aut quod colitur: ita ut in templo dei
sedeat: ostendens se tanquam sit deus. Non retine-
atisque cum adhuc essem apud vos hec dicebatur
vobis.

Super apostolus ostendit futura tantum ad penas malorum et
penas bonorum: hic annunciat futura tantum ad pericula certe-
tis que erunt tempore antichristi. Et primo nunciat veritatem
de futuris pinculis. Secundo monet ut in veritate permaneat
ibi. Itaque fratres regnum. Circa primum duo facit: quod primo ex-
cludit falsitatem. Secundo instruit de veritate ibi. Quoniam
nisi regnum. Iterum prima in tres: quod primo memorat illud
ex quo debent induci. Secundo ostendit ad quid debet
induci ibi. At non citio regnum. Tertio remonet illud quod eos
mouere posset ibi. Neque per spiritum regnum. Inducit autem
eos ex tribus scilicet propria preciis ibi. Rogamus non per celum
probilem. 1. Multa fiducia habens in Christo Iesu impandi
tibi quod ad rem pertinet: propter charitatem magis obse-
cro. Secundo ex adventu Christi desiderabili bonis: licet
terribili malis. Amos. 5. Ne desiderabis deum domini regnum.
2. Abhymo. 4. Non solum autem mihi sed et bis qui oili-
gunt aduentum eius regnum. Apocal. ultimum. Unde domine ie-
sus regnum. Tertio ex desiderio et amore totius congregacionis
sanctorum. In id ipsum scilicet ubi Christus est: quia Mat.
24. Ibi erit corpus Iesu congregabuntur et aquile regnum.
Ut in id ipsum: id est in identia quia omnes sancti loco et
gloria erunt in eodem. ps. Congregate illi sanctos eius.
Sed ad quid inducit: At non citio moueamini. Est autem
alium moueri alium terreri. Non enim autem suo sensu quod pre-
termittit quod tenebat. Quasi dicat. Non citio dimittas
tis doctrinam meam. Eccl. 19. Qui citio credit levius est cor-
de regnum. Terror autem est quedam trepidatio cum formidine
contraria. 3. Ideo dicit. Neque terreannimi. Job. 15.
Sonitus terrois semper in auribus eius: Et cum sit
pax illi semper insidias suspicatur. regnum. Sapientie. 17.

Explanatio sancti Thome

Cum enim sit timida nequicia dat testimonium cōdemnatio-
ni tē. Deinde cū dicit. Neqz per spm tē. remouer qd
eos mouere posse: pmo in speciali Secundo in generali
ibi. Ne quis tē. Seducit aut quis per falsam reuelatio-
nem. Unde dicit. Neqz per spm id ē si quis dicat sibi re-
uelatum per spm sanctū vel a spm sancto qd ē contra doctri-
nam meā non terreamini pme Jo. 4. Nolite oī spiritui
credere. Ezech. 13. Ne propheta insipientib⁹ q sequin-
tur spm suum q nihil vident tē. Aliquamā etiā latanas
transfigurata se in angelū lucis: ut dicit. 2. Cor. 11. et ter-
tij Reg. vlt. Egregiar et ero spiritus mendacii in ore oīm
p̄phetarū eius. Secdo p̄cōinationē vel salia expositōez
scripture video dicit. Neqz per sermonē. 2. Thy. 2. Ser-
mo eoꝝ et cācer serpit. Ephe. 5. Memo vos seducat in
anib⁹ verbi. Tertio q̄ auctoritatē inducta in malo in-
tellectu. 2. Pe. vlt. Sicut carissimus frater noster pau-
lus ē in daram sibi sapientiam scriptis vobis sicut in omnib⁹
eplis loquens in eis de his in quibus sunt quedā diffi-
lia intellectu que indoci et instabiles depravant sicut et
eteras scripturas ad suam ipso damnationem. Sed de
quo seducebant. Quasi in istet dies dñi. Et dicit. Per
epistola tanqz per nos missazqz in prima epistola nulli be-
ne intelligat videat dicere instare dominū aduentū: vt il-
lud. Deinde nos qui viuimus tē. Deinde cū dicit. Ne
quis tē. facit idem in generali Luc. 21. Audeite ne sedu-
camini tē. pme 2. Cor. 15. Nolite seduci. Nō autem qua-
re hec remouer apostolus sez de aduentū dñi est q̄ prela-
tus nullo modo debet velle q̄ per mendaciū aliqua bo-
na procurerē. 1. Cor. 15. Inuenimur autē et falsi testes tē.
Itē q̄ res credita erat periculosa q̄ sez instaret dies dñi.
Pmō q̄ daref occasio maioris seductionis: q̄ futuri
erat post tēp̄a apostolorū aliqui qui dicerent se ēē xp̄m.
Luc. 21. Multū dīcent ego sum. et ideo apls noluit. q̄ē
demon frequenter p̄tegnit se ēē xp̄m: sicut p̄ de bō mar-
tino. Et iō ne seducant noluit. Aug. autē ponit illā rōnē
q̄ imineret periculū fidei: vnde dicaret aliquis tarde ve-
niet dñs et tūc p̄parabo me ad eū. Alius dicaret: veniet
cito: et ideo nū me p̄parabo. Alius dicaret. Nescio. Et
hic meli⁹ dicit q̄ co cordat xp̄o. Sed ille plus errat qui
dicit cito q̄ elapsō termino hoīes desperarē et crererēt
falsa ēē que scripta sunt. Deinde enim dicit. Quoniam
nisi tē. Vistrūt veritatem et pmo ostendit que vētura sunt
ad antixp̄i aduentū. Et sunt duo quoqz vnuꝝ p̄cedit
aduentū antixp̄i. Aliud ē ipē aduentus ei⁹: pnum ē di-
scēsio q̄ō multiplicit̄ exponit in glo. Et pmo a fide q̄
futuri era: vt fides a toto mūdo recipere. Mat. 2.4. Et
p̄dicat hoc euāgeliū regni in vniuerso orbe. Istud ergo
precedit q̄ō fin aug. nodum est impletū et post multi di-
scēdēnt a fide. 1. Thy. 4. In nouissimi temporib⁹ di-
scēdēnt quidā a fide tē. Mat. 2.4. Br̄efiget et charitas
multozū. Vel discēsio a romano imperio cui totus mun-
dus erat subditus. Dicit autē aug⁹. q̄ hoc figuraēt dan-
tis. 2. in statua vbi nominant̄ quattuor regnā: post illa
aduentus xp̄i. Et q̄ hoc erat cōueniens signū quia roma-
num imperiū firmati fuit ad hoc q̄ sub eius p̄tate predi-
carēt fides p̄ totum mundū. Sed quō ē hoc q̄ iam diu
gentes recesserunt a romano imperio nec dum venit an-
tixp̄s. Dicendū ē q̄ nōdūm cessavit sed ē cōmutauꝝ de
temporali in spūale vī dicit leꝝ papa in sermone de apo-
stolis. Et ideo dicenduz ē q̄ discēsio a romano imperio
debet intelligi nō solū a temporali sed a spūali sez a fide
catholicā romane ecclie. Et autē hoc cōueniens signū
q̄ sicut ip̄s venit quādo romanū imperium omnib⁹ dñi
batur: ita ecōuerso signū antixp̄i ē discēsio ab eo. Secdo
predictū fin futurū sez antixp̄in. Et primo quantuꝝ ad
eius culpā et penā. Secdo q̄ tu ad ei⁹ p̄tatem ibi. Enī cui⁹

aduentus tē. Itē primo cōiter et implicite tangit culpaꝝ
eius et penā. Secdo explicat vtrungs ibi. Qui aduersari,
tē. Dicit ergo. Miſeritudo primo veniet et tunc reuelabit̄
tē. Dicit autē esse hō peccati et filius p̄ditionis fin glo. q̄
sicut in xp̄o abundauit plenitudo virtutis: ita in antixp̄o
multitudine oīm peccatorū. Et sicut xp̄s ē melior omnibus
sanctis: sic ille peior omnib⁹ malis. Et ppter hoc homo
peccati dicit et totaliter erit peccatis decit. Sed nō di-
citur sic homo peccati quin possit esse peior. quia nunqz
malum corripit totū bonū: licet q̄tuꝝ ad actū nō poterit
esse peior: xp̄o autē nullus hō potuit ēē magis bon⁹. Di-
citur autē filius perditionis. 1. deputatus extreme perdi-
ctioni. Job. 21. In die perditionis seruabit̄ malus et ad
diem furoris duceat. Vel perditionis. 1. diabolū nō p̄ na-
turam sed p̄ sue malicie cōplementū que in eo cōplebit̄
tur. Et dicit reuelabit̄: q̄ sicut oīa bona virtutes fan-
ctozū qui p̄cesserūt xp̄m fuerunt figura xp̄i: ita in oībus
p̄secutionib⁹ ecclie tyranni fuerūt quasi figura antixp̄i.
Et latuit ip̄i antixp̄s: et ita tota illa malitia que later in eis
reuelabit̄ in tempore illo. Deinde cum dicit. Qui ad-
uersatur tē. explicat que dixerat. Et primo ostendit quō
sit homo peccati. Secundo quō filius p̄ditionis ibi. Et
tunc reuelabit̄ tē. Itē primo prenunciāt̄ eius futurā cul-
pam. Secundo assignat̄ eius cām ibi. Et nunc tē. Item
pmo describit̄ culpā. Secundo dicit se non annūciare
doctrinā nouā ibi. Bonne tē. Itē primo ostendit culpaꝝ
Secundo eius signū ibi. Itē vi tē. Duplex ē autē ei⁹ cul-
pa: sc̄z contrarietas ad dei. Ande dicit. Qui aduersatur
omnibus spiritibus bonis. Job. 15. Ecurrit aduersarius
deū erecto collo et pingui ceruice armatus ē tē. Sicut et
membra eius Es. 3. Lingua eoꝝ et adinuentiones eoꝝ
contra dñm vt p̄nocat̄ oīculos malestatis eius tē. Se-
cunda est quia p̄ter se xp̄o. Ideo dicit extollit̄ tē. Dicitur
autē deus tripliciter. Primo naturaliter. Deutero. 6.
Audi isrl'ōnis de⁹ tu⁹ deus vnuꝝ ē. Secundo opinione
ps. Deus dīj gentilium demonia. Tertio participative. ps.
Ego dixi dīj estis tē. Omnipotēt̄ autē his se p̄feret antixp̄s
Dan. 11. Elenabili et magnificabil aduersarius oīm deūz et
aduersarius deū deoꝝ loquit̄ magnifica tē. Signū autē cul-
pe ē cum dicit. Ita vt in templo tē. Supbia esti antixp̄i
maior ē supbia oīm p̄cedentū. Ande sicut de Gayo cesa-
re legit. Q̄cā in vita ista adhuc esset colli voluit: statuꝝ
suā ponens in quolibet templo. et Ezech. 2.8. de rege ty-
ri dicitur. Dixisti q̄r deus ego sū tē. ita credible ē. q̄ sic
eis faciet antixp̄s dices se deū esse et hominē. Et in hui⁹
signū se debet in tēplo sed in tēplo sed in tēplo in quo templo. Bonne ē de-
structum a romanis. Et iō dicunt quidā q̄ antixp̄s ē de
tribu dan. cuius tribus inter alias duodecim noīas.
Apoc. 7. Et iō iudei pmo eūz recipient et rediscibit̄
tēplo in bierlin. et sic impletib⁹ illud Dan. 9. Erit iē-
plo abominationis et ydom. Mat. 2.4. Cum vero vide-
ritis abominationē desolatiōis que dicta ē a dante, p̄
pheta stante in loco sancto: qui legit intelligat. Quidā
vero dicunt q̄ nunqz bierlin nec tēplo rediscibit̄
sed vñqz ad cōsummationem et finem perseverabit̄ deso-
latio. Et hoc etiā aliqui iudei credunt. Ideo exponitur in
tēplo del. i. in ecclia q̄ multi de ecclia eūz recipient. Et
fin Augu. in templo dei sedeat. id ē principē et dicitur
tanqz ip̄e cum suis municijs sit templum dei: sicut christ⁹
est cum suis. Deinde cum id dicit. Nō retinetis tē. osē
dit q̄ nibil noui scribit. Quasi dicit. Oīm cum essem
apud vos dixi hoc. pme Job. 2. Non mandatus noui
scribo vobis sed mādatum vetus q̄ō habuistis ab initio
tē. 2. Cor. 10. Quales fuimus verbo p̄ epistolā absen-
tes: tales et presentes in facio tē.

In epistolam II ad Thessalonicenses II.

Lectio secunda
Et nunc quid detineat scitis ut reueletur in suo tempore. Nam mysterium iam operatur iniquitatis tantum: ut q̄ tener nūc teneat donec de medio fiat. Et nunc reuelabit ille iniquus q̄ do minus iesus interficiet spiritu oris sui. Et destruet illustratione aduentus sui. euz cuius est aduentus secundum operationē satanæ in omni virtute et signis et pdigis mendacibus et in omni seductione iniquitatis his q̄ pereunt.
Sueprius aplus prenuncians narravit aduentum et culpam antichristi ostendit causam dilationis. Et p̄mo ostendit eos habere huius scientie causam. Secundo causam illas obscure ponit ibi. Nam mysterium rc. Dicit ḡ dico q̄ oportet reuelari bohem peccati. Et quid nunc id est q̄ sit causa et tardet vos eti scitis quia ego dixi vobis ita q̄ sic ad presens detinet ut suo tempore id est cognito tempore reuelet. Et ibidem. 3. Omnia negocia tempus et oportunitas est. Et ibidem. 3. Omnia fecit deus bona in tempore rc. Deinde cum dicit. Nam mysterium rc. causam eius ponit. Et hec littera multipliciter exponit. q̄ hoc mysterium potest esse notarium causus vel accusatiui. Si primo modo est sensus. Dico ut suo tempore. q̄r etiam iam mysterium id est figuraliter occultari operari in fictis. qui vident bonis et tristis malis. Et hi operant officium anti-christi. 2. T. 3. Habentes speciem pietatis virtutis autē eius abnegantes. Sed secundo modo est sensus. Nam diabolus in celis p̄tate venit antixps iam incipit operari occulta iniqitate sua et p̄ tyrannos et seductores et p̄ficienes ecclesie huius temporis sunt figure illius ultime p̄secutionis p̄tra omnes bonos. et sunt sicut imperfecte comparando ad illam. Tantum ut qui tenet rc. Hoc exponitur multipliciter. Uno modo p̄m glo. et augustinus. 20 de ciuitate dei qui dicunt q̄ quidā opinati sunt heretici qui p̄mo persecuti est christianos esse antichristū et q̄ non fuerat occisus. sed subtractus et quasi restitutus. Unde aplus hoc euacuans dicit. Tantum ut qui tenet nūc romanum imperium. teneat donec moriat. Sed hoc non est conueniens quia multi anni sunt q̄ nero mortuus est illo sez anno quo aplus. sed melius est q̄ referatur ad neronom prout est persona publica romani impensis donec de medio fiat id est tollat romanū imperium de hoc mundo. Isa. 23. Domin⁹ exercitū cogitauit hoc ut detraheret superbiā omnis glorie. et ad ignominiam rc. Vel aliter. Tantum ut qui tenet id est detinet modo aduentum antixpi ne veniat q̄st suū necessariū et aliqui veniant ad fidē et aliqui recedant. quasi dicat. Ut discessus et accessus q̄ nunc tener donec veniat teneat donec tollat ille obscen⁹. Vel sic. Tū q̄ nūc tener fidē teneat id est firmus sit in ea. Apoc. 2. Tene qd habes ut nemo accipiat coronam tuam rc. Donec de medio fiat id est congregatio malorum p̄m via separat et fiat seorum qd erit in p̄secutione antixpi. Vel Tū rc. id est ut mysterium iniquitas id ē iniquitas mystica que detinet. detineat donec fiat de medio id est donec iniqitas reducat in publicū et fiat quasi aliqd existens in publico de medio. Multi enim modo occulte peccant: sed tū q̄nd fieri in aperto. q̄ deus sustinet peccatores et diuinū sunt occulti donec publice peccant. et tunc non sustinebit ut patet de sodomit⁹. Gen. 19. Sed tū augustinus constet se nescire quid apostol⁹ loquāt. q̄ aplus illis loquit̄ q̄ iam sciebant. Unde dicit,

Quid nunc detineat scitis. et p̄terea hoc non erat multum necessarium ad sciendū. Deinde cum dicit. Etia tunce rc. ponit aduentus iniq et pena eius. Et p̄mo eius manifestatio. Secundo eius pena. Quantū ad p̄mū dicit ille singulariter iniqus reuelabit q̄ manifesta erit eius culpa: Quē domin⁹ iesus Isa. II. Iesus omni exercitu faciet hoc id est zelus iusticie qui est amor. Sp̄s enim xp̄l est amor xp̄i. et hic zelus est zelus sp̄ssantici quem habet ad ecclesias. Vel sp̄u oris sui id ē mandato suo. q̄ micha et intersecturus est eum in monte oliveti unde xp̄s ascensit. sic et iulianus manu diuina extinxit et. Et hec est pena presens licet futura etiam eternaliter puniet. q̄ illustratione rc. id est in aduentu suo omnia illustrante. 1. cor. 4. Illuminabit abscondita tembraꝝ rc. et destruet eternaꝝ damnatione. p̄s. Destrueret illos rc. Et dicit. illustratione. q̄ ipse viuis est ecclesiam obtenebare. et tensare expellere illustratione. q̄ quicquid antixps ostendit ostendet fuisse mendacium. Deinde cum dicit. Cum cuius est aduentus rc. predictis potestate antixpi. Et circa hoc duo facit. q̄ p̄mo ponit potestate eius ad seducendum. Secundo huius causam ex dñi iusticia ibi. Et q̄ charitatem rc. Tertium p̄ma in tres. q̄ p̄mo ponit actus bnius potestatis. Secundo modus seducendi. Tertio ostendit seducendum. Actus bnius potestatis est diaabolus. et ideo destruet eum christus. 1. Jo. 3. In hoc capitulo filii dei ut dissoluta opera diaboli rc. Et ideo dicit q̄ aduentus antixpi erit finis operationis satanæ id ē ex instincu ei⁹. Apoc. 20. Solueret satanam de carcere suo. et exhibet et seducet gentes rc. Operat enim alijs finis operationis satanæ sicut arrepticius in quo non solū instigat voluntatem: sed etiam impedit viuum rationis qd tanē non imputat ad culpam eius: q̄ non habet viuꝝ liberi arbitrii. Antichrist⁹ autē nō sic sed habebit viuꝝ liberi arbitrii in quo est diabolus suggestus sicut dicit de iuda 3o. 13. Introuit in eum satanam sez instigando. Decipiet aut hoc modo p̄mo p̄ potentias seculares. Secundo q̄ virtutem miraculorum. Quantū ad primū dicit. In omni virtute sez seculari. Dan. II. Dominabilis thesaurorum auri et argenti et in omnibus preciosis egypti rc. Vel virtute sez simulata. Quantū autē ad secundū dicit. In signis rc. Signa sunt quedā mira etiā parva. Prodigia vero magna que aliquē prodigiosum ostendunt qd p̄cul a dīgito. Apoc. 13. Fecit signa magna ut et ignē faceret descendere de celo rc. Matth. 24. Pabunt signa magna et prodigia ita ut in errorem inducant si fieri potest etiam electi. Et dicit. Vendacibus. Miraculum mēdax dicit vel q̄ deficit a vera ratione facti: vel a vera ratione miraculi. vel a debito fine miraculi. Miraculum fit in prestigijs qd p̄ demones illudunt aspectus. ut aliud videatur q̄ est sicut symon magus fecit decollari arietem et postea ostensus est viuus. et homo decollat⁹ est et postea homo qui credebat decollatus ostensus est viuus: et creditus est resuscitatus. Et hoc faciunt homines cōmiso tango fantasma et decipiendo. Secundo modo illa dicunt miracula p̄prie que plena sunt admiratione qd est quādo effectus videat et ignorat⁹ causa. Que ergo habent causam occultam alieni et non simpliciter: dicunt quidē mira et nō miracula simpliciter. Sed que simpliciter causam occultam habent sunt miracula. quorū causa est ipse deus gloriosus: qd totum ordinem nature create transcedunt. Aliquando vero sunt aliqua mira sed nō p̄ter ordinem nature: sed occultas causas habent. et hec multis magis faciunt demones qui virtutes nature sciuunt et quis habent determinatas efficacias ad speciales effectus: et hec facit antichristus. sed non que habent veram rōmem miraculi: qd non possunt in illa que sunt supra naturā.

Explanatio sancti Thome

Tertio modo dicuntur miracula sunt ordinata ad attestandum veritatem fidei ad reducendum fideles in deum. **M**arcus, ultimo. **D**uo cooperante et sermonem confirmante sequentibus signis regit. **S**ed si alicui adest gratia miraculorum et non vitat eis ad hoc: miracula quidem sunt vera quo ad rationem rei facite et quo ad rationem miraculi, sed sunt falsa quoniam ad intentionem dei. **S**ed tamē hoc non erit in antichristo: quia nullus contra fidem facit vera miracula: quia deus non est testis falsitatis. **V**nde aliquis predicans falsam doctrinam non potest facere miracula. **I**cet aliquis habens malam vitam posset. **D**einde ostendit seducendos cum dicit. **N**isi qui pereunt id est in precipitis ad perditionem. **J**oh. 17. **N**emo ex eis periret nisi filius perditionis. **E**t hoc ideo quia. **J**oh. 10. **N**ues mee voces meam audiunt.

Lectio tertia:

Et quod charitatem veritatis non recuperant ut salvi fierent. Ideo mittet illis deus operationes erroris: ut credant mendacio. ut iudicentur omnes qui non crediderunt veritati: sed consenserunt iniquitati. **N**os autem debemus gratias agere deo semper pro vobis fratres dilecti a deo: quod elegerit nos deus primicias in salute in sanctificatione spiritus et in fide veritatis: in qua et vocavit vos per euangelium nostrum in acquisitione glorie domini nostri iesu christi. Itaque fratres state et tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem sive per epistolam nostram. **I**pse autem dominus noster iesus christus et deus et pater noster qui dilexit nos et dedit consolationem eternam et spem bonam in gratia exhortetur corda vestra et confirmet in omni opere et sermone bono.

Postquam ostendit in quibus habet locum deceptio antichristi secundum presensis ad damnationem: hic assignat causam predictorum. **E**t primo ostendit causam huius et quod decipient. **S**ed quoniam fideles ab eo liberentur ibi. **N**os autem regit. Item primo ponit eorum culpam immihi. **S**ecundo penam cum culpa. **T**ertio penam tantum. **E**t hic praeceps peccati. **P**rimo enim quod ex demerito primi peccati deseritur a gratia et cadit in aliud peccatum et post inerteretur punitur. **D**icit ergo quod causa quare decipient est: quod non querunt recipere veritatem euangeli. **J**oh. 8. **S**i veritate dicco quare non creditis mihi? **J**ob. 24. **I**psi fuerunt res belles lumini. **E**t dicit charitatem veritatis: quod nisi sit formata fides per charitatem nihil est. **C**orin. 13. **S**i habuerit fidem ita ut montes transferantur charitatem aut non habuerit nihil sum regi. **G**al. ultimo. In christo iesus neque circumcisio nec prepucium aliquid valeret: sed noua creatura. **E**t subdit utilitatem veritatis dicens. Ut salvi fierent. **B**o. 5. **I**ustificari ex fide pacem habemus ad deum per dominum regit. **S**ed culpa et pena est eorum seductio. **A**n dicit. **D**icit id est permittit illis venire operationes erroris. **E**sai. 19. **D**iscutit dominus in medio eius spiritum veritatis. **3. Reg. ultimo.** **E**ro spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius regit. **E**t ideo dicit. Ut credant mendacio id est false doctrine antichristi. **B**o. 2. **P**ropter quod tradidit illos deus in reprobum sensum ut faciant ea que non

convenient regit. **S**ed pena tantum est eterna damnatio. **A**n subdit. ut iudicent secundum iudicio damnationis. **J**oh. 5. **E**t precedent qui mala fecerunt in resurrectionem iudicij regit. **O**mnes qui non crediderunt regit. **J**oh. 6. **Q**ui non eredit iam iudicatus est. **D**einde cum dicit. **N**os autem regit ostendit quare fideles Christi liberentur. **E**t primo agit gratias per eis. **S**ed cōmemorat diuina beneficia quibus a talibus liberantur. **D**icit ergo sic illi decipient. sed nos debemus gratias agere. **B**o. 1. **F**ormib[us] quidem gratias ago deo meo semper per vobis per dominum regit. **D**upliciter autem ponit dei beneficium secundum electionem dei que est eterna. et vocationis quod est temporalis ibi. **I**n qua et vocavit nos regit. **D**icit ergo quod per quod elegit nos secundum apostolos et vos secundum fidèles. **Eph. 1.** **E**legit nos in ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti regit. **J**oh. 15. **N**ō vos me elegistis sed ego elegi vos regit. **C**ircum electos tria tanguntur secundum ordinem electorum. finem electionis et modum consequendi finem. **E**lecti sunt omnes sancti a principio mundi. **D**eut. 33. **V**ilexit populus omnes: sancti in manu illius sunt. **S**ed apostoli specialiter sunt promissi. **B**o. 8. **N**ostri primicias spiritus habentes regit. **E**t ideo dicit. primicias fidei finis est in salutem eternam. **E**t ideo dicit: **I**n salutem. **I. C. 1. 2.** **O**mnes homines vult saluos fieri regit. **H**oc autem sit per gratiam sanctificante. **S**ecundo ex parte nostra est consensus liberi arbitrii per fidem. **I**deo subdit. **E**t fidei veritatem. **D**einde cum dicit. **I**n qua vos vocavit regit. ponit secundum beneficium quod est vocatio temporalis christi que sequitur electionem. **B**o. 8. **N**uos vocavit vos et iustificavit regit. **E**t de hac vocatione nota parabolam. **L**uc. 14. de eo qui fecit cenam magnam regit. **C**ontra addit. **P**er euangelium nostrum id est a me predicatum. **S**ed ad quam cenam? **I**n acquisitione glorie id est ut acquiramus Christi gloriam. **D**einde cum dicit. Itaque regit moneret tenere veritatem. **E**t primo ponit monitionem. **S**ed orationem ibi. **I**pse autem dominus regit. **E**t facit prius quia opus nostrum dependet a libero arbitrio. **S**ecundum vero quod indiget auxilio gratiae. **E**t primo moneret ad secundum cum dicit. State in veritate. **G**al. 5. **S**tate et nolite iterum iugulo servitutis contineri. **S**ecundum docet standi modum ibi. **E**t tenete traditiones id est documenta que a maioribus traduntur. **N**am documenta que traduntur a maioribus sunt quae non seruanda quia secundum contrariantur documentis fidelis. **M**att. 15. **I**rritari fecit mandatum dei propter traditionem vestram. **S**ed seruanda sunt que ordinatur ad mādātā dei. **A**c. 16. **P**aulus docebat ut teneret traditiones et documenta que erant decreta ab aplis et scribitoribus qui erant hierosolymis regit. **E**t has traditiones duplicit ediderunt. quasdam verbis vñ dicit. **P**er sermonem. **Q**uasdam in scripturis. **I**deo addit. Sive per epistolam. **E**nde patet quod multa in ecclesia non scripta sunt ab aplis docta. et ideo seruanda sunt. **N**am multa sunt iudicium aplis melius erat ut octubrarent et dicit dionysius. **U**nde apl. 1. **C**orin. 10. dicit. **C**etera cum venerem dñe ponam. **D**einde ponit orationem ibi. **I**pse autem dominus noster iesus christus regit. **Q**uasi dicat. **S**ic moneo. sed nihil valet nisi assit diuinū auxilium. **E**t ideo ponit primo duplex dei beneficium. **P**rimū est amor eius ad nos quo alia nobis impeditur. **I**deo dicit. **D**ixi regit nos regit. **S**ecundum est spiritus consolatio ibi. **E**t dedit consolationem eternam. **2. corin. 1.** **Q**ui consolat nos in omni tribulatione nostra. **E**sai. 40. **C**onsolamini consolamini popule meum dicit dominus deus vester regit. **E**t dicit consolationem eternam secundum contra omnia mala imminencia et futura. **E**t id expectamus spem bonam id est bonorum eternorum infallibilitatem. **1. Pe. 3.** **Q**ui sunt magnam misericordiam suam regenerauit nos in spem vivam. **E**t hoc in gratia secundum quod speramus con-

in epistolam II ad Thessalonicenses III.

sequi vitā eternā Bo. 6. H̄a de vita eterna. Petet autē p̄ eis exhortationem que eis monitus ducens animū ad volendum. Et hāc potest facere homo exercitus sed non est efficax nisi ēt interi sp̄s dei. Tū dicit. Exhortet corda vestra id est instiget Osee. 2. Inducat eam in solitudinem et loquar ad cor eius tc. Item perit confirmationem. Unde dicit. Et confirmet p̄ s. Confirmat hoc deus qđ operatus es in nobis tc. Quasi dicit. Exhortetur p̄ granam ut velimus. et confirmet ut efficaciter velimus. Et hoc in omni opere bono et sermone. Precedit opus sermonē. quia cepit iesus facere et docere Act. 1.

Capitulū tertīū.

Decetero fratres orate pro nobis ut sermo dei currat et clariſſetur sicut et apud vos: vt liberemur ab importunis et malis hominibus. Non enim omniū est fides. Fidelis autē deus est qui confirmabit vos: et custodiet a malo. Confidimus autē de vobis fratres in domō: quoniam quęcūq; precipimus et facitis et facietis. Dominus autē dirigat corda vestra in charitate dei et patiētia christi. Denunciamus autē vobis fratres in nomine domini nostri iesu christi: vt subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate et non scđm traditionem quam acceperunt a nobis. Ipsi enim sc̄itis quęad modum oporteat imitari nos: quoniam nō inquieti fuimus inter vos: neq; gratis pañem mandauimus ab aliquo o: sed in labore et fatigatione nocte ac die operantes: ne quem vestruz grauaremus. Non quasi non habuerim⁹ potestate: s; vt nosmetipſos formā darem⁹ vobis ad imitandū nos.

Supra instruit eos de futuris in nouissimum: hic instruit eos de quibudam que particulariter eis agenda erat. Abi p̄mo ponit instruc̄io. Secundo ep̄stole conclusio ibi. Ipse autē deus pacis tc. Item p̄mo monerit qualitatem habeant ad ipsum. Secundo ostendit quid de eis confidat ipse ibi. Fidelis autē deus tc. Tertio quoniam se habent ad alios qui inordinate ambulant. ibi. Denunciamus autē vobis tc. Circa primū p̄mo ponit orationem. Scđo qđ in oratione est petendū ibi. Ut sermo tc. Dicit g. Decetero sc̄z qđ estis sufficienter instructi orate tc. Bo. 15. Obsecro igit̄ vos fratres p̄ dominum nostrū iezum christuz et per charitatē sp̄sancti ut adiuuatis me in orationibus vestris. p̄ me ad deum tc. Et hoc est debitum qđ curati habent curam utilitatis gregis. Heb. 13. Memento prepositoruz vestroz qui vobis locuti sunt verbum qđ tc. Secundo ostendit quid pertenduz est ut sc̄zollant impedimenta predicationis. Et ideo dicit. Ut sermo domini currat qđ nō potest totaliter impediri. sed retardari. Ideo dicit currat. Col. 4. Orantes simul etiā p̄ nobis ut dominus aperiat nobis hostiū sermonis ad loquendum mysterium xp̄i tc. Item ut clarifice sc̄z perclarum et lucidam expositionem apud rudes et sapientes sicut et apud vos. Roma. i. Sapientibus et insipientibus debitor sum tc. Prover. j. 4. Doctrina prudentiuz

facilis. Item per miracula que sunt demonstrationes fidei. Est enim omnis scientia clara et demonstrationes. et hoc est orandum Act. 4. Da seruis tuo cum omni fiducia loqui verbum tuū tc. Item secundū orandum est p̄ predicatoribus ut liberen̄t ab importuni et malis hominib; sc̄z pleudo ap̄fis qđ sunt importuni in disputando. mali in seducendo. Ut p̄secutoribus qđ cogitauerunt iniq; tem in corde. Et ratio huius petitionis est: quia omniū non est fides. qđ licet videant habere eam: non tamē habent veram Isa. 53. Domine quis creditur auditui nostro. Bo. 10. Non omnes obedient euangelio. Et Deinde cum dicit. Fidelis tc. ponit fiduciam quā habet de eis. Et p̄mo facit hoc. Secundo orat p̄ eis ibi. Dominus autē tc. Fiducia autē pendet ex deo qui gratiam pat et ex hominibus qui sunt liberi arbitrii. et dirigant in gratia. Dicit p̄mo ex parte dei. Confido et orabitis et exaudiens minis: qđ fidelis est domin⁹. qui confirmabit in bonis que in vobis est operatus. 1. Pe. vltimo. Perficier: confirmabit consolidabit tc. Et custodiet a malo culpe et pene. Si tñ in mala pene incidat est eis in bonis: qđ diligētib; deū oia cooperant in bonis tc. vt dicit Bo. 8. Secundo ex parte eorum dicit. Confidimus tc. sc̄z ex gratia quā accepistis. sed in deo non in virtute vestra Heb. 6. Confidimus autē de vobis dilectissimi meliora et viciniora salutis. tc. Quoniam quęcūq; precipim⁹ tc. id ē quoniam ḡse uerabitis Ero. 24. Omnia verba que locutus est dominus faciemus. Et Deinde cum dicit. Dominus tc. p̄ eis orat dicens. Domin⁹ autē dirigat sc̄z et gueniatu: Est autē homis animū preparare: et dñi linguam gubernare vt dicit puer. 16. Et paulopost. Cor hominis disponit viā suā. sed dñi est dirigere gressus eius sc̄z ad destinatum brauum. Et ideo dicit. Dirigat corda non soli exteriora opera. et hoc in charitate. Duo autē sunt qđ que in via salutis incedimus: les bona que facimus et mala que sustinemus. Sed opera non sunt bona nisi directa in finem charitatis. 1. Tl. i. Finis precepti est charitas tc. Item nec patientia nisi per xp̄m Luc. 21. In patientia vestra possidebitis animas vestras tc. Matth. 5. Beati eritis cum maledixerint vobis homines tc. Et ideo dicit. In patientia christi id est tolerantia malorum. ppter xp̄m vel ad exemplum eius. 1. Pe. 2. Christus passus ē p̄ nobis vobis relinques exemplum tc. Et Deinde cu; dicit. Denunciamus tc. ostendit quō se habeant ad homines inordinateos. Et p̄mo pponit edictum. Secundo exponit ibi. Ipsi em tc. Tertio ostendit necessitatē edis etiā pponendi ibi. Audiuius tc. Dicit ergo. Sic vos vivitis et sic confido. Sed qđ sunt quidam mali inter vos denunciam⁹ sc̄z perfectis. In nomine tc. Hoc enim ad p̄latum pertinet Isa. 58. Annuncia populo meo scelerā eorum. et domui luda peccata eorū tc. Ezech. 3. Bangūnez illius de manu tua requirā. Et sequit edictum dicens. Ut subtrahatis tc. Et hoc introductū est in ecclesia et mali vitēt et hoc in infirmiores ex eorum consors maculēt Eze. 13. Qui tetigerit pices iniquabilē ab ea 1. corin. 5. Modicū fermentū totam massam corūpit. Item ad sanationem peccantis ut confusio cedat ei in latum Eze. 4. Et confusio adducens peccatum est confusio adducens gloriam. Nec hoc debet fieri passum: sed cū deliberatiō et maturitate. 1. Corin. 5. Congregatis vobis et meo spiritu cum virtute dñi iesu tradere būismos diathane in interitu carnis tc. Et sic hic dicit. Ut subtrahatis tc. Nec debet fieri excommunicatio nisi p̄ aliquo peccato. qđ hic dicit inordinate tc. Et hoc est qđ aliqd ē p̄m se malum et contra ordinem iuris naturalis ut glosa exponit. 1. Corin. 14. Ut omnia honeste et fm ordinens stant in vobis Bo. 13. Dia que sunt a deo ordinata sunt

Explanatio sancti Thome

Nel qz est phibitum et contra doctrinam ecclesie. **A**nde dicit. Et non solum traditione re. **S**upra sedis huius. **T**estimone traditiones quas didicistis sive per sermonem sive per epistolam nostram. **D**einde euz dicit. Ipse est re. exposuit quod ad ultimum quod dixerat scilicet solum traditiones ostendens quod sit traditio hec et quod acceperunt ab ipso. **E**t autem hec traditio ut non essent ociosi vel curiosi. **E**t primo ostendit quoniam acceperunt verbo. **S**ecundo quoniam exemplo. **I**tem primo ostendit et vitavit inquietudinem. **S**ecundo quoniam. **T**ertio assignat causam. **D**icit ergo. Traditiones quae acceperunt scilicet re. quia prelati sunt imitandi non in oib; sed in his que sunt regula christi. **L**or. 4. et. 11. **I**mitatores mei esote sicut et ego christi re. **E**rin quoque quoniam non inquieti fuimus inter vos. **E**rant enim thessalonicenses valde liberales. **I**thessal. 4. **D**e charitate fraternali non necesse habemus scribere vobis. ipsi enim didicistis re. **B**ac ratiō pauperes ociole viuebant et ex ocio dabant se operibus indebitis nec pretiis ad eos. **E**t hoc erat inquietudo. **I**deo dicit. **M**anum non inquieti re. **I**thessal. 4. **O**peram dentis ut huius sitis re. **C**ontra neque g̃as re. quod operibus manū operabāt accl. 20. dicit. Ipsi scitis quoniam ad ea que mibi opus erant et his qui mecum sunt ministraverūt manū iste. **E**t puer. ultimo. Panem ociosam non comedit. **R**umeri. 16. **L**ucis quod nec asellum quidē vñq̃ acceperim ab eis re. **S**ed in labore et fatigione. **N**ō parum sed nocte et die id est continue. quod aliquād opterebat eum predicare et doceare et residuum ponebat in labore. **C**ontra quem vestris. 2. **L**orin. 12. **Q**uid est quod pre ceteris minus habuistis nisi et nō grauauit vos. **D**einde cum dicit. Non est nō re. assignat causam sui operis manualis. Abi excludit primo causam falsam. **S**ecundo ponit veram. **F**alsa quidē causa esset si quis diceret quod ei non liceret accipere ab eis sumptus. **E**t ideo dicit. Non quasi re. immo habuimus potestatem viuendi de sumptibus fidelium. **J**orin. 9. **Q**ui altario deferuerūt cum altari participant. **M**arth. 10. **D**ignus est operarius cibo suo. **I**. corin. 9. **S**ic et dñs ordinauit his qui euangelium annunciant de euangelio viuire. **E**t sic ex euangelio sunt duo genera hominū potestem habentius viuere de sumptibus quicunque altari deserunt ut predicatorēs. **D**einde cum dicit. Sed ut nos re. ponit veram causam. **N**am duplē causaz inuenimus quare apliis manibus laborauit. **A**na apud corinthios Alii hic. Illi enim erāt aurari et grauati sicut ibi dicitur. **C**ausa autem quare laborauit hic fuit horum oculum. **E**t ideo dicit. At nos essemus in forma scilicet laborandi. **I**. **L**. 4. **E**xemplum esto fidelium in verbo. in conversatione. in charitate. in fide. in castitate. **P**re. 5. **F**orma facti regis. **A**lia causa ponit in glossa. **I**. corin. 4. scilicet quādō nō inuenimus qui der nobis et tunc laborabat. **Q**uartia causa erat ut sicut monachii egypti nō essent ociosi. **L**c. 33. **V**ultam malitiaz docuit ociositas re. **A**nde qui nō habent exercitium vel officij vel studij vel lectionis periculose viuunt ociosi.

Lectio secunda

Domini nunciabamus vobis: quoniam si quis non vult operari: nec manducet. **A**udiuimus enim inter vos quosdam ambulantes inquieti: nihil operantes: sed curiose agentes. **H**is autem qui eiusmodi sunt denunciamus et obsecramus in domo iesu christo ut cum silentio operantes suū panez

manducent. **E**los autem fratres nolite defere benefacientes. **O** si quis non obediet verbo nostro: per epistolam hanc notate et non cōmisceamini cum illo ut confundatur. **E**t nolite quasi inimicum existimare: sed corripite ut fratrem. **I**pse autem deus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco. **D**ominus sit cum omnibus vobis. **S**alutatio mea manu pauli quod est signum in omni eppla. **I**ta scribo. **G**ratia dñi nři iesu christi cum omnibus vobis. **Amen.**
Supra ostendit apliis quid eis suo exemplo tradidit: ut scilicet non essent inquieti sed et operarentur: hic ostendit quod hoc presens verbis et factis tradidit. **A**nde dicit. **C**ū essemus re. **Q**uasi dicat. **T**u formā daremus vobis: fecimus quod documentis: quod hoc denunciabamus. **Q**uoniam si quis re. **H**ec verba sicut dicit glossa et augustinus in libro de operibus monachorum quidam peruertebant quod non sit licitum seruis dei manibus operari. propter hoc dicit **M**arth. 6. **M**olite solliciti esse re. **N**am dicunt hāc operationem pertinere ad sollicitudinem victimis. et propter hoc istud referebant ad spūalia opera. **Q**uasi dicat. **S**i quis non vult facere opera meritoria et spūalia non est dignus manducare. **S**ed hoc est contra intentionē apostoli qui dicit. **D**enunciabamus nos sic fecisse scilicet in labore et fatigione. **S**ed quid est quoniam si quis non vult re. **E**st ne hoc consiliū vel preceptū? **E**t video esse preceptū quod infra dicit. **S**i quis nō obbedierit vel bo nō re. **E**rigo omnes terent manibus operari. **Q**ui igit non operat manibus stat octolus peccat mortaliter. **R**espondeo. dicendum est quod est preceptū. sed aliquid precipit dupliciter. simpliciter vel sub conditione. **S**impliciter precipit quod se est necessarium ad latum. et hec sunt opera virtutum. **S**ub conditione vero ut quando talis est causa sine qua preceptum ferari nō potest. **P**recipitur autem homini quod corpus suū sustenter. **A**ls enim est homicida sui ipsius. **S**en. 2. **D**e omni ligno paradisi comece re. **E**x p̃cepto ergo tenet homo corpus suum nutritre. **E**t similiter ad omnia sine quibus corpus non potest viuere tenemur. **A**nde quicquid nō haberet aliud corpus sustenter licet: vel possidere vel lito negotiorē tenet laborare ne foret. **E**p̃b. 4. **Q**ui furabat iaz non furebat. magis autem labore operando manū suis re. **E**t ergo preceptum quādō aliter non potest licite vivere. **A**nde dicit. **S**i quis non vult operari nec manducet. **E**t ergo duobus modis necessarium ut homo possit manducare scilicet vel quod habeat possessionem: vel quod licite p̃cessum. **P**ropter labores manuum tuarum ex manducabis re. **I**thessal. 4. **O**peramini manibus vestris sicut precepimus vobis re. **D**einde cum dicit. **A**udiuimus re. ponit necessitatem huius precepti. quia apostolus dixit hoc non tam ex officio docentes quod propter virtutem gentis. Ideo primo ponit culpam que inducit necessitatē precepti. **S**ed adhibet remedium ibi. **H**is autem qui re. **D**icit ergo. **A**udiuimus re. **Q**uasi dicat. Ideo non occulte hoc precepimus: quod audiūimus quosdam re. **A**nima enim hominis semper oportet quod circa aliquid occupetur. et ideo necesse est quod ociosi inquietudinem parant circa illucitam. **I**thess. 4. **O**pera deis ut quietis sitis re. **E**t addit. **S**ed curiosi scilicet de negotiis aliorum. puer. 21. **D**esideria occidunt pigrum. **D**einde adhibet remedium cum dicit. **H**is autem re. **E**t primo ex parte peccantium. **S**ecundo ex parte